

THE WAY ШЛЯХ

Офіційний друкований орган Філадельфійської Архиєпархії Української Католицької Церкви

VOL. 73 - No. 6

1 квітня 2012 р.

Українська Версія

ВЕЛИКОДНЕ ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЄРАРХІВ У США ДО СВЯЩЕНИКІВ, ЄРОМОНАХІВ ТА БРАТІВ, СЕСТЕР МОНАХИНЬ, СЕМІНАРИСТІВ ТА ДОРОГИХ ВІРНИХ

Христос Воскрес!

Єархи Української Католицької Церкви в США вітають всіх братів і сестер в Христі радісною новиною: Христос Воскрес! Того першого Воскресного ранку ангел проголосив жінкам, які перші прибігли до гробу: „Не дивуйтеся! Ви шукаєте Ісуса Назарянина розіп'ятого. Він Воскрес; Його тут немає... Він випередить вас у Галилії; Ви побачите Його там, як Він і обіцяв”.

Ісус, який страждав, помер і був похований, тепер живий! Він наш переможний Христос, Той, хто йде попереду, вказуючи нам дорогу життя. У Воскресінні Бог Отець прийняв жертву Христа. Він воскресив Ісуса до життя!

З містом
Воскресіння є життя. Той

Фото іконостасу, пожертвуваного Українською Католицькою Церквою свв. Петра і Павла, в Плімут, Пенс., що знаходиться в музеї „**Скарб віри**” в Філадельфії, Пенс. За більш детальнішою інформацією про музей телефонуйте 215-627-3389 або e-mail tofmuseum@catholic.org.

самий Христос, який упокорився до вільного прийняття страждань і смерті на хресті, зараз живе у повноті людського життя. Святий Павло говорить про Ісуса, який жив для Бога! Його людська природа перебуває в сяйві життя.

Святий Павло йде ще далі. Він твердить, що існує тісний зв'язок між життям Христа і нашим. Ви і я покликані бути учасниками Христової перемоги над гріхом і смертю. Ми покликані бути живими, як Христос. Ми покликані бути такими як Він, і жити повним життям. Святий Павло радить нам „думати про себе як про мертвих для гріха, і живих для Бога в Ісусі Христі”.

Наши роздуми і святкування Воскресіння

(Продовження на ст. 2)

ВЕЛИКОДНЄ ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЄРАРХІВ У США ДО СВЯЩЕНІКІВ, ЄРОМОНАХІВ ТА БРАТІВ, СЕСТЕР МОНАХИНЬ, СЕМІНАРИСТІВ ТА ДОРОГИХ ВІРНИХ

(продовження з попередньої сторінки)

Ісуса Христа, живого Христа, допомагають нам зрозуміти велику вартість Христового людського життя – людського життя, яке Христос отримав від Своєї Матері Марії, людського життя, яке Він пожертвував Своєму Отцеві на Хресті, людського життя, яке Його Отець повернув Йому у Великодню неділю.

Святкуючи Воскресіння Ісуса Христа, ми не можемо не задуматися про вартість усього людського життя. Ми виповнюємося важливістю нашого власного життя і життя всіх тих, хто, як і ми, має частку в людській природі Ісуса, Сина Божого. Воскресіння є звеличенням усього людського життя. Воно підкреслює наше покликання до життя в мирі та гармонії з усіма людьми. Воно нагадує нам про наше покликання поважати, захищати і служити життю! Ми приходимо до зрозуміння потреби відкидати усе, що ранить, ослаблює та знищує людське життя.

Ваш і мій сьогоднішній і щоденний виклик - бути живим в Христі, і використовувати наше людське життя, щоб допомагати в житті усім нашим братам і сестрам в Христі! Ви і я є людьми Воскресіння. Ми є людьми життя, які прагнуть зрозуміти усе, чого сподівається від нас Бог задля збереження, захисту та служіння кожному життю. Ми також покликані допомагати іншим досягти життя вічного у Царстві Божім.

Про це, так гарно і так сповна, свідчить наша Благословенна Мати. Марія виявляє безмежну силу й мужність біля підніжжя хреста, ту благодать, яку уділив їй Сам Бог. Вона ж сповнилася радістю у Воскресінні свого Сина Ісуса Христа у Великодній ранок. Пречиста Мати допомагає нам нести наш хрест життя, просячи Отця Небесного облегшити наш тягар. Ale що важливіше, вона поглибує нашу надію, веде нас дорогою вічного життя разом з Воскреслим Христом. Наша роль – ваша і моя

– співпрацювати з Богом і один з одним, щоб допомагати тим, хто обтяжений життям, і поглиблювати їхню надію. Ми робимо це, коли є людьми Воскресіння, людьми надії! Сьогодні Ісус Христос промовляє до вас і до мене в наших серцях: „Мир Вам! Не бійтесь!”

Ми молимося за вас і за всіх наших людей, щоб ми жили радісно й змістовоно, як послідовники Воскреслого Христа. Нехай найвеличніші Великодні свята будуть сповнені радістю, внутрішнім спокоєм, сердечною любов'ю, розділеною з вашою родиною та друзями, близькими чи далекими. Найщедрішого й особливого вам Воскресного благословення, бо Христос Воскрес!

+Високопреосвящений Стефан Сорока (автор)

Митрополит
Української
Католицької Церкви у
США
Архієпископ
Філадельфійський для
українців

+Преосвящений Річард Семінак
Епископ Чіказької
єпархії святого
Миколая

+Преосвящений Павло Хомницький,
ЧСВВ
Епископ
Стемфордської єпархії

+Преосвящений Іван
Бура
Апостольський
Адміністратор
Пармської єпархії
святого Йосафата

Великдень, 2012

Повістю Католик . . .

Святий Хрест на тетраподі для вшанування під час 4-го
Тижня Великого Посту, Українська Католицька Церква
Святого Володимира, Scranton, PA

Недавня реклама, опублікована в „*New York Times*“, яка закликає ліберальних та номінальних католиків залишити Святу Церкву, здається, привела до деяких цікавих коментарів на католицьких „blog“ сайтах. Деякі фактично дякують Фундації Свободи від Релігії за допомогу позбутися тих, які вперто відмовляються визнавати вчення та розпорядження Церкви. Це – цікавий відгук на злісну статтю, сповнену напівправдами і неправдами, який заставляє нас задуматися над тим, ким ми є як католики.

Як християни – католики, усі ми є покликані Богом, бути відкритими до Його напряму та підпорядковувати себе тим, які мають церковні повноваження. Ісус безпосередньо застерігає Своїх апостолів „... практикувати і виконувати все, що вони вам говорять . . .“ (Мт. 23:3) Отже, кожного разу, коли ми молимося під час Божественної Літургії, ми визнаємо свою згоду з тим, що встановлено нам для покори. Коли ми говоримо в молитві „Амін“, або вимовляємо слова Нікейського Символу Віри під час нашого недільнego богослужіння, ми голосно проголошуємо, що ми приймаємо кожне вчення Церкви і що ми застосуємо їх повсюди в нашему житті. Якщо ми говоримо ці речі і вимагаємо доступу до всіх Таїнств, заперечуючи вчення Церкви, ми живемо брехнею, живучи неправдивим життям, живучи як „католик лише за ім'ям“.

Ми живемо в часі, коли інтерес до віри слабшає і світське суспільство є ворожим до нашої віри. Ми покликані прийняти всі доктрини віри, в тому числі ті, які діаметрично протилежні теперішній популярній думці (вчення Церкви щодо гомосексуалізму, абортів і т.п.) та захистити наші цінності, ґрутовані на цих доктринах. Усі ми є покликані правдиво прийняти та дорожити тим, чого навчає нас Церква та безстрашно жити цими цінностями, включаючи ризикування нашою репутацією та життям, подібно до християн, які відчайдушно захищали свою віру проти різних ворожих нападів і переслідувань протягом століть.

о. Павло Макар

**Можливо, ви відчуваєте, що Бог кличе вас
служити Його Церкві?**

**Якби Ви бажали поговорити про Боже
покликання у вашому житті, не вагайтесь
сконтактуватися з:**

Отцем Павлом Макаром
Керівником комісії у справах покликань
Української Католицької Архиєпархії Філадельфії
827 North Franklin Street
Philadelphia, PA 19123 – 2097

Тел.: 1 – 215 – 627 – 0143
Факс: 1 – 215 – 627 – 0377

E-mail: ukrvocations@catholic.org

**Приходьте і знайомтеся з вашими
священиками і богоінісочетими
чоловіками й жінками!**

о. Роман Петришак

Парох Української Католицької Церкви Преображення
Господнього, Nanticoke, PA та Української Католицької
Церкви Свв. Петра і Павла, Plymouth, PA

Реколекційні вихідні дні для молодих жінок на тему: "Слідуй за Мною" відбулися 9 -11-го березня, 2012 р. в Сестер Служебниць Непорочної Діви Марії в Sloatsburg, NY.

The SSMI "Follow Me, Wherever You Are" Recollection Weekend was held on March 9 – 11 at St. Mary's Villa in Sloatsburg, NY. Nine young women participated in what proved to be a blessed weekend not only for the participants but also for the sisters who shared in the experience. Sr. Cecelia Sworin, SSMI and Sr. Eliane Ilnitski, SSMI organized the weekend and provided various opportunities of prayer, meditation, reflection, sharing and presentations for the women. The 4:00 p.m. Divine Liturgy celebrated by Rev. Marcel Szabo, pastor of St. Michael's Byzantine Catholic Church in Passaic, NJ expressed over and over that if you take up your cross to follow Christ, he will be with you every step of the way. The women enjoyed meeting and socializing with other women who had the same desire to follow Jesus more closely wherever they are being called.

Sr. Kathleen Hutsko, SSMI
Provincial Superior

They share with us their experience.

"Every one of us has a special vocation, it maybe religious life, health care, teaching, etc. God has placed people in our path for support and encouragement. It's up to us to live the call. In Proverbs, 3, 6 we are reminded "all your ways acknowledge Him; and He will make your paths straight." Millicent O. – Sloatsburg, NY

"The "Follow Me" weekend was a very meaningful experience. It provided the time and resources I needed to deepen my relationship with God. Through the conferences and services led by the Sisters, I developed a

stronger sense of my current position in life. The retreat allowed me to be self-reflective and grow closer to God." Cecelia P. – Mahwah, NJ

The "Follow Me" weekend was a wonderful opportunity to meet nice women, to reflect on my relationship with God and it gave me hope in our future young woman. I see they are strong in their faith. I felt this experience

(Продовження на ст. 5)

Great experience on “Follow Me” weekend in Sloatsburg, NY

(продовження з попередньої сторінки)

will also allow me to be a better mother. We need to take advantage of every opportunity to allow us to be closer to God and that is what this weekend accomplished for me.” Toni H. – Minersville, PA

“No matter how many books I read, how many chamomile teas I drink, nothing gives me more understanding and peacefulness as prayers do. Being here brought me closer to God and showed me that no matter how many responsibilities you have, there’s always a place and time for God.” Anonymous

“A retreat (recollection) in St. Mary’s Villa with the Sisters Servants of Mary Immaculate is a unforgettable experience. Here you’ll find kindness, peace, love, silence and joy. I strongly recommend these recollections to everyone.” Anna G., Bronx, NY

“I want others to know that God loves everyone. I would recommend others to spend the weekend with the Sisters Servants, because not only will they be welcomed warmly, but they will gain the peace and a glimpse of what Religious Life is like and what the Sisters do.” Anonymous

“The “Follow Me” weekend provided me with the opportunity to work on my relationship with God. Too often I worry about my future, what path to take, everyday problems, etc. and I let that worrying distract me from praying, talking to, and putting my trust in God. I have neglected my faith for a long time, but this weekend strengthened it and I feel like I am on the track again.” Veronica P. – Mahwah, NJ

“Being closer to God means to be closer to people who are clean of heart and also closer to people who are distant from God helping them to open their hearts to Him. First of all, with some individuals we can learn how to be a child of God and with others we need to be strong like Mary and have enduring and irresistible faith. Fear is a change which we ourselves create and separates us from God, leaving us with tribulation and problems. A person is like a battery which needs to be charged. Each individual is charged differently. Some are charged by prayers, some by their good deeds and others through people to whom God speaks.” Anonymous

“A vocation is a call from God. Each vocation is a vital part of the Body of Christ. Therefore it is important to respect and affirm each person’s vocation. As one of the vocation director, I aim to journey-along-with and encourage others as they respond to God’s personal invitation for each one of them, whether they are in the process of deciding or whether they are continuing along the journey in their vocation...in however they are discerning the Truth of Christ’s invitation to follow Him in spreading the reign of God’s kingdom on earth. It has been both a privilege and a personal enrichment to have helped facilitate the “Come, Follow Me - Wherever You Are” recollection weekend at Saint Mary’s Villa. I am awed by how lavishly God blessed each one of us during this weekend retreat. I hope that more women will come aside for a recollection weekend, so as to journey into a deeper and more intimate relationship with Christ, while following Him in their lives.” Sr. Cecelia Sworin, SSMI

**За більш детальнішою інформацією та фото відвідайте веб-сторінку
Сестер Служебниць Непорочної Діви Марії <http://ssmi-us.org/>**

Блаженніший Святослав представив Святішому Отцю Венедикту XVI динаміку розвитку УГКЦ за останній рік

У п'ятницю, 16 березня, в Апостольському палаці Ватикану Святіший Отець Венедикт XVI прийняв на аудієнції Главу Української Греко-Католицької Церкви Блаженнішого Святослава (Шевчука). Під час зустрічі Блаженніший Святослав представив Святішому Отцю динаміку розвитку УГКЦ за останній рік.

У своєму слові Предстоятель УГКЦ підсумував свої пастирські візити до українських єпархій та екзархатів у Північній та Південній Америці, Західній Європі та Україні. У своїй презентації він наголосив на глобальному характері УГКЦ як Церкви, що сьогодні проповідує Боже Слово в різних культурних контекстах, проінформував Його Святість про прийняту Стратегію розвитку УГКЦ на період до 2020 року «Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом».

Особливе зацікавлення у Венедикта XVI викликало подарований йому Блаженнішим Святославом новий Катехизм УГКЦ «Христос – наша Пасха», який, за словами Святішого Отця, є надзвичайно важливим надбанням УГКЦ і необхідним інструментом для реалізації вищезгаданої стратегії.

Папа Римський цікавився також суспільно-політичною ситуацією в Україні, станом суддівства та свободи слова, розвитком екуменічного діалогу та міжцерковних стосунків в Україні. Багато уваги було присвячено розвитку душпастирства серед українських емігрантів у країнах Західної Європи та греко-католиків Росії.

На завершення зустрічі Святіший Отець висловив своє задоволення динамікою розвитку Української Греко-Католицької Церкви, підтримав спільні зусилля УГКЦ та РКЦ в Україні в їхньому змаганні щодо захисту життя ненароджених дітей і гідності сім'ї та засвідчив про свою повагу і молитву про український народ та його державу.

Департамент інформації УГКЦ

<http://www.ugcc.org.ua>

З нагоди першої річниці інtronізації Блаженнішого, як Верховного Архиєпископа Української Греко-Католицької Церкви 27-го березня, Преосвященніший Митрополит-Архиєпископ Стефан Сорока, духовенство та вірні Філадельфійської Української Католицької Архиєпархії висловлюють щирі побажання та вітання Верховному Архиєпископові Святославу Шевчуку в його служенні Богові та людям. **Багато Щасливих і Благословенних Років!**
На многая і благая літа!

Реколекційні вихідні дні для молодих жінок на тему: “Прийди і Подивись” відбулися 16 -18-го березня, 2012 р. в Сестер Чину Святого Василія Великого в Fox Chase Manor, PA.

Come and See By: Tamara S. Cornelison

At my niece's wedding, my sister, the mother of the bride, introduced me to a young woman she had taught at one time. The young woman had never met a nun in her life and wanted to be speak to me. I was surprised at first and then realized that there are probably a lot of people in this X Generation who have never seen (much less known) a nun. – Sr. Ann Laszok, OSBM

Once upon a time, there were thousands upon thousands of young children who learned reading, writing, and arithmetic in Catholic parish schools (along with geography and a whole lot of other things people don't seem to teach these days). These schools were run and staffed by nuns; here and there the religious faculty was supplemented by a lay teacher or two. The Sisters were busy in other spheres as well—working at hospitals, serving as support staff in chanceries, and actively engaging in numerous spiritual labors that made them a very visible presence in the community at large.

Things have changed. Over the last couple of decades, for example, the phenomenon of Sisters teaching in parish schools has dwindled. One reason for this is that fewer young women are entering religious life; another reason is that parish schools are suffering from the general malaise of a sluggish economy—many are closing their doors for good or merging with other schools. Similar economic constraints are affecting parents who are now opting to send their children to public schools, mostly because their budgets can't accommodate paying tuition for a Catholic school. Some Catholic schools continue to thrive in spite of these

economic factors, but the ratio of lay teachers has dramatically increased whereas the number of teaching Sisters has plummeted. As a result, nuns have become *rara avis* . . . rarely seen, seldom heard, semi-mythical creatures that once roamed the Earth in great number.

Among the religious orders affected by these changes is the Order of St. Basil the Great, the order of the Sisters of the Jesus, Lover of Humanity Province, who

(Продовження на ст. 8)

Come and See Weekend - Jenkintown, PA

(продовження з попередньої сторінки)

have been serving the Ukrainian Catholic Church in America since 1911. The Sisters who first came to this country from Ukraine started with nothing but an iron will bolstered by unflinching courage and absolute faith that their Creator would help them overcome all obstacles and achieve all goals. They established and staffed a vast school system; they ran orphanages; they ministered to the Ukrainian Catholic clergy and laity in countless ways. Surviving and thriving through hard times, they built and expanded with an eye to the future instead of an eye on impediments, always adapting to changing times and changing needs.

Their successors, the Sisters who continue to carry on the work begun a hundred years ago, have inherited these same qualities—tackling challenges head on, often by thinking out of the box. One recent out-of-the-box initiative relates to the quotes that appear at the beginning of this story. For Sister Ann Laszok, OSBM, the strange encounter with the young woman at the wedding was something of an “Aha!” moment that boiled down to the realization that “They don’t know anything about us! So let’s fix this.”

Soon after, Sister Ann approached Provincial Superior Dorothy Ann Busowski, OSBM, with a plan—to organize and host a “Come and See” weekend. And soon after that, an invitation was posted on the Sisters’ Website, in newspapers, church bulletins colleges and Facebook. Brief and to the point, it read:

Have you ever wondered what nuns are all about? The Sisters of St. Basil are planning a “Come and See” weekend on March 16 - 18, 2012, at the Basilian Motherhouse in Jenkintown, Pa. Come and visit. You are welcome to spend time with the Sisters in prayer, community, and ministry. Get to know who we are and what we do to build up the kingdom of God. All we ask is that you let us know if you are coming so we can prepare for your visit. Call or email Sr. Ann (412-260-1607 or srannl@aol.com) or Sr. Joann (215-379-3998 or vickis@stbasils.com). Looking forward to meeting or talking to you soon.

The **“Come and See”** weekend, designed for women who might be interested in religious life, began on Friday afternoon, March 16, with Sister Joann and Sister Ann welcoming guests Samantha, Christine, Stephanie, and Janelle with warm smiles. After mutual introductions and an exchange of pleasantries, everyone walked to the Holy Trinity Chapel for a Presanctified Liturgy celebrated by Fr. Daniel Troyan. This was followed by dinner and a movie—“Women of Spirit” a documentary about Jesus, Lover of Humanity Province. Filmed by Mykola and Oksana Yaremko and produced by Sister Ann Laszok, OSBM, the film was an integral part of the Sisters’ centennial

(Продовження на ст. 9)

Come and See Weekend - Jenkintown, PA

(продовження з попередньої сторінки)

celebrations, a testament to 100 years of faithful service in the work of the Lord.

Saturday began with Liturgy and Matins celebrated in English, followed by reflections by Sr. Joann. The four young women then shared lunch with the Sisters, after which Sister Dia and Sister Elizabeta, both from Ukraine, shared stories of how they had entered religious life. The guests were intrigued by both stories: Sister Dia had entered the monastery in secret, when the Ukrainian Catholic Church was forced to exist as an underground institution banned by communist authorities; Sister Elizabeta had entered the convent in 1992, a year after Ukraine declared independence and a time when the long-suppressed church was beginning to emerge from the shadows and openly rebuild itself.

After Vespers, there was a communal dinner and a tour of Philadelphia. On Sunday, the girls and their hosts prayed Matins, attended Liturgy, and shared a peaceful period of reflection. That afternoon, the young women bid farewell to the Sisters, all agreeing that it had been a wonderful weekend, that they would happily experience another, that they wanted more.

When asked what could have been changed in the schedule, all four young women responded that they would have enjoyed spending some time with the Sisters in their ministry . . . an opportunity to see and perhaps share in some aspect of the Sisters' work with the faithful. When asked what blessing they had received, they responded by citing the hospitality of the Sisters, the inspiration of hearing the stories of the Sisters from

Ukraine, and feeling the Sisters' calm and joy. Samantha, Christine, Stephanie, and Janelle all noted that they would recommend the "Come and See" weekend to others, that they had thought of others who would have enjoyed the experience as much as they had.

And so, the second hundred years begins . . . stay tuned for new chapters to come.

**За більш детальнішою інформацією та фото
відвідайте веб-сторінку Сестер Чину Святого
Василія Великого <http://www.stbasils.com>**

ОСОБЛИВІ ВІДВІДИНИ ГЕНЕРАЛЬНОЇ НАСТОЯТЕЛЬКИ ЧСВВ

21 березня 2012 р. Преподобна Мати Маріям Клара Коваль, ЧСВВ, Генеральна Настоятелька сестер Чину Святого Василія Великого в світі відвідала в Філадельфії Преосвященного Митрополита-Архиєпископа Стефана Сороку. Мати Маріям Клара Коваль є членом провінції Христа Чоловіколюбця сестер Василіянок у Філадельфії. Разом з Генеральною Настоятелькою приїхала Провінційна Настоятелька, преподобна сестра Доротея Анна Бусовські, ЧСВВ. Особистий секретар Митрополита Стефана сестра Лідія Анна Савка, сестра Василіянка Провінції Христа Чоловіколюбця, приїдналася до них під час фото-сесії.

Візит присвячувався огляду служіння сестер Василіянок в Архиєпархії в минулі роки, а також надіям та планам на продовження служіння в майбутньому. У 2011 р. Провінція Христа Чоловіколюбця сестер Чину святого Василія Великого відсвяткувала своє століття служіння в США. Посвята та служіння сестер є надзвичайними, вони подивляють та високо цінуються. Для подальшого успіху багатьох потрібних і важливих служінь в нашій Церкві їхнє служіння як богоінкороновані жінки є визначальним. Це провідництво та зусилля надихають духовенство та мирян на служіння Господу та Спасу, Ісусові Христові. Прошу вас, молітися за сестер, за їхній подальший успіх та зростання покликань до богоінкоронованого життя.

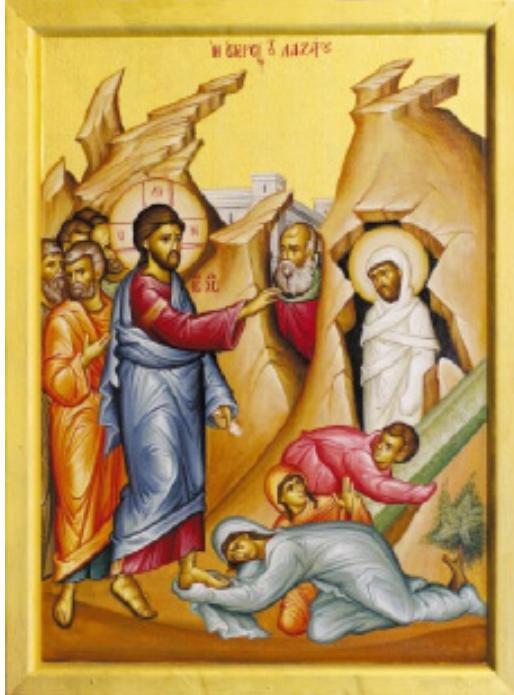
(фото: Преподобна Мати Маріям Клара Коваль, ЧСВВ, митрополит-архиєпископ Стефан Сорока, с. Доротея Анна Бусовські, ЧСВВ, і с. Лідія Анна Савка, ЧСВВ.)

РОЗДУМИ МИТРОПОЛИТА СТЕФАНА НА КВІТКУ НЕДІЛЮ

Ми приєднуємося до радості людей, які вітали Ісуса в Єрусалимі пальмовим віттям. Ми отримуємо благословенні вербові гілочки, як знак відновлення й нового народження в Ісусі Христі. Пересічно, найбільше людей приходить до наших церков у Квітну неділю. Чи будемо ми в церкві також у Страсну п'ятницю, щоб молитися словами розкяяного грішника і просити Ісуса, щоб згадав про нас, коли прийде у Царство Своє? Чи будемо ми приготовлятися і чи скористаємося з того, що наші священики відводять додатковий час на те, щоб ми мали можливість відбути добру сповідь? Прощене серце, яке об'єдналося з Господом, таке сприйнятливе до Божої любові та благодаті! І потім, чи будемо ми бігти як жінки й апостоли в перший Великодній ранок, щоб зустріти Воскресого Ісуса Христа? Закладується, що будемо, ви і я, бо наше життя залежить від цього! Наше життя вічне залежить від цього! Прийдіть і зустріньте Воскресого Господа Ісуса Христа в Великодню неділю, щоб насолодитися передчуттям життя вічного з Ним! І тоді ми справді будемо мати Благословенне Воскресіння! Ми будемо жити як Великодні люди, благословенні безконечною радістю й миром дарованими нам Воскреслим Христом!

Лазарева Субота

Був один недужий: Лазар з Витанії, села Марії та її сестри Марти. Марія ж, брат якої Лазар слабував, була ота, що миром помазала Господа і волоссям своїм обтерла йому ноги. Отож послали сестри до нього сказати йому: «Господи, той, що любиш ти його, слабує.» Зачувши те Ісус, мовив: «Недуга ця не на смерть, а на славу Божу: щоб Син Божий ним прославився.» Любив же Ісус Марту і її сестру, і Лазаря. Тож як зачув, що той хворіє, ще два дні лишився на тому місці, де перебував. Щойно по тому мовив до учнів: «Ще раз до Юдеї вирушаймо.» Учні ж йому казали: «Учителю, оце недавно юдеї тебе каменувати хотіли, а ти знов туди ідеш?» Відрік Ісус: «Чи не дванадцять годин дніві? Коли хтось уденьходить, то не спотикається, бачить бо світло світу цього. Коли ж хтонебудь ходить уночі, то спотикається: у такому нема світла!» Сказав ото, а тоді мовив до них: «Лазар, приятель наш, заснув. Піду, проте, і розбуджу його.» А учні йому: «Господи, коли заснув, то й одужає.» Про його смерть говорив Ісус, вони ж собі гадали, що про спочинок у сні мова його була. Тож Ісус і каже їм одверто: «Лазар упокоївся, і радію я за вас, що мене там не було, - щоб ви увірили! Ходім, однак, до нього.» Тоді Тома, на прізвисько Близнюк, сказав до співучнів: «Ходімо й ми з ним, щоб разом умерти.» Прибувши, застав Ісус його вже чотириденним у гробі. Була ж Витанія недалеко Єрусалиму, стадій з п'ятнадцять, і багато з юдеїв походилося до Марти та Марії, щоб розважити їх по братові. Почувши ж Марта, що Ісус наближається, метнулась йому назустріч, тоді як Марія сиділа в хаті. Отож заговорила Марта до Ісуса: «Господи, якби ти був тут, - мій брат не вмер би! А ѿт знаю, що все, що попросиш ти в Бога, Бог тобі даст.» І каже їй Ісус: «Твій брат воскресне.» «Знаю, - каже до нього Марта, - що воскресне у воскресіння, дня останнього.» А Ісус їй: «Я - воскресіння і життя. Хто в мене вірує, той навіть і вмерши - житиме! Кожен, хто живе і в мене вірує, - не вмре повіки. Віриш тому?» «Так, Господи, - каже йому, - вірю, що Христос єси, Божий Син, який гряде у світ цей.» Тé сказавши, пішла й покликала свою сестру Марію та й каже пошепки: «Учитель прийшов і тебе кличе.» Ледве та вчула це, підвелялася притьмом та й подалась до нього. Ісус ще не ввійшов у село; був він на тому місці, де його зустріла Марта. Юдеї ж, що були в хаті з нею та її розважали, побачивши, що Марія встала похапцем і вийшла, пішли спідом за нею, бо думали, що до гробу подалась, аби там поплакати. Та Марія, прийшовши туди, де був Ісус, і побачивши його, впала йому до ніг і сказала йому: «Господи, якби ти був тут, то мій брат не вмер би!» Побачив Ісус, що вона плаче, а ѿт юдеї, що прийшли з нею, плачуть і собі, тож відчув жалощі в дусі і, зворушений, запитав: «Де поклали ви його?» Кажуть йому: «Іди, Господи, і поглянь.» Заплакав Ісус. І заговорили юдеї: «Бач, як він його любив!» А деякі з них мовили: «Чи ж оцей, що спілому очі зрячими вчинив, не міг так учинити, щоб і ото не помер?» І знову жалощі відчув Ісус у собі і подався до гробу. А була то печера, і камінь лежав зверху. «Відкотіть камінь», звелів Ісус. Марта ж, сестра померлого, каже йому: «Господи, відгонить уже: четвертий бо день.» «А хіба я тобі не казав, - озвавсь Ісус, - що коли віруєш, то побачиш славу Божу?» Відкотили отже камінь. І звів Ісус очі вгору й мовив: «Отче, тобі подяку складаю, що вислухав єси мене! Я добре знаю, що повсякчас вислуховуєш мене, тож тільки з-за люду, який ото стоїть навколо, сказав я: щоб вони увірили, що ти мене послав.» А промовивши те, кликнув на ввесь голос: «Лазарю, вийди сюди!» І мертвий вийшов із зав'язаними в полотно руками й ногами та обличчям, хусткою обмотаним. І сказав їм Ісус: «Розв'яжіть його і пустіть, нехай ходить.» І бачивши, що вчинив Ісус, увірували в нього численні юдеї, які зійшлися були до Марії. (Ів. 11, 1-45)

Лазарева Субота

Святкування події воскресення Лазаря в суботу перед Квітною неділею сягає перших віків християнства. У IV столітті на Сході Лазарева субота вже була загальним урочистим празником. Паломниця IV віку Сильвія Етерія подає детальний опис тогочасного святкування суботи Лазаря в Єрусалимі. У щоденнику її паломництва читаємо, що того дня після ранішньої Літургії була окрема процесія до дому Лазаря у Витанії, віддаленої на дві милі від Єрусалима. У процесії брав участь єпископ Витанії, священики, монахи і багато вірних. Процесійний похід по дорозі, недалеко Витанії, відвідував церкву, що була на тому місці, де Марія, сестра Лазаря, зустріла Господа і звістила йому про смерть свого брата. У цій церкві читають уривок зі святого Євангелія, в якому сказано про зустріч Марії та Христа Господа. Потім усі, співаючи гимни і псалми, ішли до гробу Лазаря. Тут уже було так багато людей, що вони вкривали всі довколишні поля. При гробі Лазаря правили богослужбу, на якій читали Євангеліє про воскресення Лазаря.

Церковні піснеписці VII і VIII століття: святий Андрій Критський, святий Косма Маюмський і святий Йоан

Дамаскин — склали стихири й канони для служби Лазаревої суботи. Ця служба має характер Господського празника, про що свідчить на її утрені "Ангельський Собор", "Христово Воскресеніє" і "Свят Господь Бог наш", взяті з неділі. Цього дня, замість "Святий Боже", береться на Літургії "Єлици во Христа", бо колись у Лазареву суботу відбувалося хрещення катехуменів (оглашенних).

За церковним переданням праведний Лазар після свого воскресення покинув Витанію, бо жидівська старшина хотіла і його вбити. Він пішов на острів Кипр, де був єпископом і там помер, проживши ще 30 літ від свого воскресення.

Пролог, себто книга життєписів святих Східної Церкви, подає перенесення мощей праведного Лазаря на 17 жовтня. Тут сказано, що грецький ціsar Лев Філософ (886-912) збудував у Царгороді церкву на честь Лазаря. Він віднайшов його мощі на Кипрі, що мали бути в мармуровій труні з написом: "Лазар чотириденний, друг Христовий". Ті мощі ціsar Лев наказав покласти до срібної домовини і перевезти до церкви Лазаря у своїй столиці.

Латинська Церква вшановувала пам'ять Лазаря у п'ятницю 4 тижня

Великого посту і другий раз 17 грудня.

Ісус Христос здійснив багато чудес за час Свого життя та жодне з них не було таке велике, як воскресення Лазаря. Це чудо було для багатьох дуже переконливим доказом Христового божества. Один з Отців Церкви каже: "Спаситель вирвав дочку Яїра з рук смерти, юнака з Наїну із зубів смерти, а Лазаря зі самого нутра смерти". Ця подія становить кульмінацію Христового об'явлення за допомогою чудес. Тут Христос виступає як Пан життя і смерти, як Переможець смерти, як всемогутній Бог. Відомий церковний письменник і аскет о. М. Мешлер, розважаючи про велич цього чуда і його дію на жидів, каже: "Це вже не був Ісус із Назарета, ані могутній учитель, ані один з давніх пророків, ані

якийсь дух з другого світу, — це був Сам Живий Бог. Одне його слово звенить через безодні вічності і знову приводить душу з кінця потойбічного світу. Промінь блискавки проходить крізь темноту гробу і засвічує в мертвих костях іскру життя" (Життя ГНІХ у Розважаннях, т. II, с. 103-4). Це чудо є водночас символом славного Христового воскресення і прообразом воскресення всіх людей.

Велич і слава цього чуда були безпосередньою

причиною Христового тріумфального в'їзду до Єрусалима у Квітну неділю. Захоплений народ вітав Христа не тільки як свого пророка, але і як свого Месію, свого Царя і Господа.

У кінці воскресення Лазаря прискорило муки і смерть нашого Спасителя. Багато людей увірвали в Христа та йшли за Ним, а це занепокоїло жидівську старшину, яка скликала раду. "Зібрали тоді первосвященики та фарисеї раду, — читаємо у святому Євангелії від Йоана, — і заговорили: "Що робити нам? Силу чудес отої чоловік робить! Якщо залишимо його так, то всі увірують у Нього... Від того дня, отже, ухвалили вони Його вбити" (11, 47-48 і 53). "Тоді первосвященики ухвалили і Лазаря вбити" (12, 10).

Хай це величне й дивне чудо воскресення Лазаря скріпить і нашу віру в Христове божество та наше власне воскресення. Той самий Христос, що воскресив чотириденного Лазаря, у свій час і нас воскресить до щасливого й вічного життя. Він сам нас запевняє: "Я — воскресення і життя. Хто в мене вірює, той навіть і вмерши — житиме!" (Йо. 11, 25).

www.truechristianity.info/ua

Saint Michael Ukrainian Catholic Church

45 South Second Street Frackville, Pennsylvania 17931-1629
570-874-1101 Fax: 570-874-0448 e-mail: IBAH@aol.com

NEWS RELEASE

Coverage would be appreciated.

For more information contact Rev. John M. Fields, phone 570-874-1101, email: ibah@aol.com
(Service begins at 10:00 a.m.; foot washing ceremony occurs near end of services, approximately 11:00 a.m.)

SPIRITUAL LEADER OF THE UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH IN THE U.S. TO CELEBRATE HOLY THURSDAY SERVICE IN FRACKVILLE CHURCH;
LITURGICAL RITES, WHICH COMMEMORATES THE INSTITUTION OF THE EUCHARIST AND THE PRIESTHOOD AT THE LAST SUPPER, WILL INCLUDE THE WASHING OF THE FEET OF TWELVE PRIESTS

FRACKVILLE, PA—On Holy Thursday, April 5, the spiritual leader of the Ukrainian Catholic Church in the United States will be the main celebrant during religious services at St. Michael Ukrainian Catholic Church, West Oak Street, Frackville (Schuylkill County), Pa.

Metropolitan-Archbishop Stefan Soroka will celebrate the Vesperral Divine Liturgy of St. Basil the Great together with priests of the Philadelphia Archeparchy. The services begin at 10:00 a.m. and the faithful are invited to attend.

The Holy Thursday service commemorates the institution of the Holy Eucharist and the priesthood of Jesus Christ at the Last Supper. During the service, Metropolitan Stefan will consecrate the Holy Myron (Chrism) and will also perform the traditional Washing of the Feet of 12 priests reenacting the washing of the feet of His apostles by Jesus as recounted in the Gospel of John. He will also be the homilist.

The Frackville parish is one of the 12 parishes that comprise the South Anthracite Deanery of the Ukrainian Catholic Archeparchy of Philadelphia. The pastor is Rev. Archpriest John M. Fields, who also serves as Protopresbyter (Dean) of the South Anthracite Deanery.

Metropolitan Soroka has served as Metropolitan-Archbishop of the Philadelphia Archeparchy since his installation on February 27, 2001. He was named to be the spiritual leader of the Ukrainian Catholic Church in the United States by His Holiness Pope John Paul II on November 29, 2000 upon the recommendation of the Synod of Bishops of the Ukrainian Catholic Church.

Since he became Metropolitan-Archbishop, Archbishop Stefan has conducted these Holy Thursday services in various deaneries of his expansive archdiocese, which covers eastern Pennsylvania, New Jersey, Maryland, Virginia, Delaware, and the District of Columbia.

Дата Святкування Великодня

Дату святкування Великодня врегулював Перший Вселенський Собор в Нікеї 325 року. До цього в різних помістних Церквах святкували Великдень у різні дні. Були й такі, що святкували Великдень разом із євреями (песах). Тож Нікейський собор постановив, що не дозволено християнам святкувати Великдень, коли євреї святкують Пасху.

Дата Великодня має випадати на першу неділю після першого весняного повного місяця, яка наступає після весняного рівнодення. Якщо станеться так, що на цю неділю припаде й єврейська Пасха, то святкування Великодня переноситься на наступну неділю. Щоб уникнути помилки при визначенні Великодній неділі, постановлено також, що єпископ Олександрії повинен повідомляти дату Великодня щороку наперед.

Наприкінці IV сторіччя щорічні послання Олександрійських єпископів, було замінено Пасхалією, яка охоплювала більшу кількість років. Перша така пасхалія була оголошена в 388 році патріархом Тимофієм Олександрійським. В 436 пасхалія була видана вже на 95 років наперед (з 436 по 531 роки) одним із його наступників, святым Кирилом Олександрійським.

Православні та більшість греко-католицьких Церков дотримуються юліанського календаря. Відповідно до нього складаються і пасхалії. Римо-католицька церква у 1582 році перейшла на новий календар, запроваджений папою Григорієм XIII і відомий під назвою «григоріанського», або «нового стилю».

В зв'язку з цим було запроваджено й нову пасхалію. За григоріанським календарем весна починається на тринадцять днів раніше від юліанського, внаслідок чого виникає різниця в датах святкування Великодня. Також трапляється, що в католицькій Церкві Великдень припадає разом із єврейською Пасхою, а іноді навіть і скорше від неї, хоч це й суперечить постанові Нікейського Собору.

Разом із католиками святкують Великдень за новою пасхалією і західні протестанти, а також білоруські греко-католики. Православні ж усіх Церков святкують Великдень згідно з постановами Нікейського Собору, буває, що всі християни святкують Великдень разом. <http://osvita.pl.km.ua>

CHRIST IS RISEN!
INDEED HE IS RISEN!
Христос воскрес!
Воистину воскрес!

З нагоди Празника Празників - Воскресіння Христового, редакція газети «Шлях» бажає митрополитові Стефану, усьому духовенству, чернецтву і всім вірним Благословленного Великодня. Бажаємо усім Божого благословення тут, на землі, та спасіння в небі.

У Вашингтоні вшанували пам'ять Великого Кобзаря

Біля пам'ятника Тарасу Шевченку

13 березня 2012 року з нагоди 198-я від дня народження Тараса Шевченка Посол України в США Олександр Моцик поклав квіти до пам'ятника Великого Кобзаря у м. Вашингтон. У церемонії взяли участь представники української громади Америки та дипломати Посольства.

На початку заходу відбулася спільна молитва, яку провели священнослужителі Українських Церков Великого Вашингтону.

Виступаючи перед учасниками зібрання, Посол О.Моцик відзначив важливу роль творчості Тараса Шевченка у відродженні української державності, підтриманні національної самобутності українців у всьому світі, а також вагомий внесок Великого Кобзаря у світову культурно-мистецьку спадщину.

Посол Олександр Моцик на церемонії покладання квітів до пам'ятника Тарасу Шевченку.

Embassy of Ukraine

<http://www.mfa.gov.ua/usa/en/news/detail/77627.htm>

METROPOLITAN ARCHEPARCHY OF PHILADELPHIA

Ukrainian Catholic
827 North Franklin Street
Philadelphia, Pennsylvania 19123-2097
Phone (215) 627-0143 Fax (215) 627-0377
ukrmet@ukrarcheparchy.us
www.ukrarcheparchy.us

193-2012 EVAN

No.

This Number Should be Prefixed to Your Reply

21 березня 2012 р.

Дорогі Всечесні отці,
Слава Ісусу Христу!

Відділ евангелізації спонсорує семінар з літургійної музики, на якому будуть розглянуті **Вечірня та Утреня з акцентом на Різдвяній/Богоявленській Вечірні та Страсній Єрусалимській Утрені** в Українській Католицькій Церкві, і який відбудеться 4-6 травня 2012 р. Семінар буде проходити в **Духовному центрі ім. єпископа Ортинського** за адресою: 830 N. Franklin St., в Філадельфії, Пенс. Розпочнеться семінар реєстрацією у п'ятницю, 4 травня 2012 р., з 3:00 – по 4:00 пополудні, а завершиться в неділю, 6 травня.

Просимо вас надрукувати цю інформацію в ваших парафіяльних бюлетенях та проголосити її в ваших церквах; хохотіть до участі всіх зацікавлених вірних.

Для бюлетеня:

Семінар з літургійної музики

4-6 травня 2012 р. в **Духовному центрі ім. єпископа Ортинського**, професор Йозеф Ролл проведе семінар з літургійної музики на тему - **Вечірня та Утреня з акцентом на Різдвяній/Богоявленській Вечірні та Страсній Єрусалимській Утрені**.

Вартість семінару – 150 дол, що включає харчування, книжки та лекції. Щодо реєстрації просимо сконтактуватися з отцем Данилом Трояном, за № тел.: (215)922-2917, або надіслати інформацію на E-mail: dan.troyan@yahoo.com, чи заповнити і надіслати звичайно поштою подану нижче реєстраційну форму на адресу: **Archbishop Chancery 827 N. Franklin Street, Philadelphia, PA 19123**.

Ім'я _____

Дата _____

Адреса _____

Парафія _____

Електронна пошта _____

№ телефону _____

Існує можливість спинитися на ночівлю в Центрі ім. єпископа Ортинського. Але, оскільки, кількість кімнат обмежена, просимо резервувати їх якнайскоріше.

Термін реєстрації для участі в семінарі – до 28 квітня 2012.

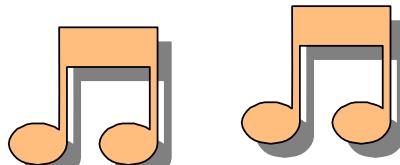
Усі чеки просимо адресувати: **Archearchy of Philadelphia: Music Workshop**.

Божого вам благословення та спокою,
Всечесніший протопресвітер Данило Троян

LITURGICAL MUSIC WORKSHOP

Archearchy of Philadelphia

Presents:
LITURGICAL MUSIC WORKSHOP

Professor Joseph Roll, B.A., M.A., M.A.

Professor Joseph Roll has dedicated much of his life to the spiritual and liturgical music life for our Ukrainian Catholic Church. He has published many manuscripts for liturgical services, folk music, hymnals and choral arrangements. He has been the Director for the Ukrainian Catholic Cantor's Institutes held annually in the United States and Canada.

Bachelors of Arts: Catholic University of USA
Graduate Studies: Philosophy: University of Toronto
Master of Arts: Theology: John XXIII Institute NY
Master of Arts: Philosophy: Fordham University, NY

**Come experience a great opportunity to grow in faith and
experience the joy of music.**

Prof. Joseph Roll is offering a Workshop on

COMPLINE & MATINS,

focusing on Christmas/Jordan Compline and

Passion Gospel-Jerusalem Matins

at Bishop Ortynsky Spirituality Center

830 N FRANKLIN STREET PHILADELPHIA

MAY 4-5-6, 2012

**CALL FR. DAN TROYAN
TO REGISTER
AT 215-922-2917
DEADLINE FOR REGISTRATION
APRIL 28, 2012**

Price \$150.00 for 3-day workshop
Includes meals, music, and workbooks.
Friday : 3:00PM-9:00PM
Saturday: 8:00AM-9:00PM
Sunday :8:00AM-3:30PM

TO REGISTER ONLINE SEND THE FOLLOWING INFORMATION TO DAN.TROYAN@YAHOO.COM
Name _____ Date _____

Address _____

Phone/Cell _____ Email _____

Parish _____

Please make checks payable to *Archbishops Chancery: Cantors Workshop 827 N Franklin Street Philadelphia PA 19123*

*Overnight accommodations available at discount (\$30 per night) at Ortynsky Center.
Limited number of rooms so please make reservations early.*

OPEN TO EVERYONE!

ПОРЯДОК ВІДПРАВ СТРАСТНОГО ТИЖНЯ І ВЕЛИКОДНЯ 2012 РОКУ В КАТЕДРІ НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ

Великий Четвер, 5-го квітня

6:30 вечором. Утреня Страстей Христових «СТРАСТИ».(UKR/ENG)

Велика Пятниця, 6-го квітня

4:00 пополудні. Вечірня. Обхід, Поховання Ісуса Христа - виставлення Плащениці.(UKR/ENG)

Велика Субота, 7-го квітня

1:00 пополудні. Свячення Пасок і Великодніх Страв - у катедральній залі.

СПОВІДЬ - у церкві.

3:00 пополудні. Свячення Пасок і Великодніх Страв - у катедральній залі.

СПОВІДЬ - у церкві.

5:00 вечером. Свячення Пасок і Великодніх Страв - у катедральній залі.

СПОВІДЬ - у церкві.

5:30 вечером. Надгробне - у церкві.(UKR/ENG)

Великдень Неділя, 8-го квітня

8:00 рано Обхід, Воскресна Утреня.

9:00 рано Архиєрейська Великодна Служба Божа.(UKR)

Свячення Пасок і Великодніх Страв - у церкві.

11:30 рано Великодна Служба Божа (ENG)

Церковно-обрядові звичаї Великодня - Пізнай свій обряд

"Це день, що його створив Господь, возвращаємося і возвеселімося в нім" (Прокімен Пасхи).

Празник Христового Воскресення багатий не тільки на величні богослуження, маєстатичні співи і глибокосимволічні обряди, але він багатий також на прегарні церковно-обрядові й народні звичаї. Деякі з таких звичаїв — це вплив християнського культу, а інші походять ще з передхристиянських часів, коли наш народ у

той самий час відзначав свято привітання весни й весняного сонця. Християнська релігія багато з тих прадавніх народних звичаїв освятила, надала їм християнського значення і символіки та визнала своїми.

Далі хочемо вказати найважливіші особливості богослужбово-обрядового характеру празника Пасхи, а відтак звернути увагу на деякі народні звичаї, пов'язані з Великоднем.

БОГОСЛУЖБОВІ ОСОБЛИВОСТІ

Христове Воскресення відбулося дуже рано в неділю третього дня після Його смерті. З того часу в Церкві існує дуже давній звичай, який нагадує, що пасхальний піст закінчується в суботу вночі, а воскресні торжества починаються опівночі, невдовзі після неї, або на світанку. Через те, що не було одної практики по всіх Церквах, Шостий Вселенський Собор (691) постановив: "Вірні, що проводять дні спасенних страстей у пості, молитві і скруси серця, мають закінчувати піст посеред ночі після Великої суботи, тому що божественні євангeliсти Матей і Лука, перший словами "після вечора суботи" (28, 1), а другий словами "рано-вранці" (24, 1) вказують на глибоку ніч" (Правило 89).

Воскресні торжества починаються обходом довкола церкви під супровід дзвонів. Цей обхід є символом ходу жінок-мироносиць вранці у неділю до Господнього гробу.

Типик о. Дольницького зауважує, що під час обходу не треба нести плащаниці, бо цю практику заборонив кардинал Сембраторович, який вважав, що це несумісно з радістю Воскресення. Зате треба нести ікону Воскресення. Інші устави говорять ще про святе Євангеліє, ікону Божої Матері й інші ікони. "Про несення святих Тайн у процесії,— каже о. Дольницький,— наші устави не говорять, і того звичаю не мають ані греки, ані римляни, тільки місцеві латинські церкви наших сторін, тобто польські. Як у Велику п'ятницю символом Христа є плащаниця, так тепер символом Христа є ікона Воскресення, тому й тут немає місця на виставлення святих Тайн".

Після обходу, перед зчиненими дверима церкви, наче перед запечатаним Божим гробом, починається воскресна утреня. Тут перший раз чуємо радісне: "Христос воскрес із мертвих...", — і при співі тієї ж пісні священик хрестом відчиняє двері церкви на

(Продовження на ст. 20)

Великодній графіка

Церковно-обрядові звичаї Великодня - Пізнай свій обряд

(продовження з попередньої сторінки)

знак, що Христова смерть відчинила нам двері до неба.

У найдавніших наших уставах сказано, що в кінці воскресної утрені під час співу стихир Пасхи при словах "і друг друга обіймім" відбувалося взаємне цілування, яке в нас називали "христосуванням". Устав о. Дольницького каже, що в нас нема звичаю взаємного цілування в церкві, а вірні підходять до священиків і цілуєть святий хрест, святе Євангеліє, артос з іконою Воскресення й інші ікони, причому взаємно вітаються: "Христос воскрес! — Воістину воскрес!".

Великодній привіт "Христос воскрес" перший раз злетів з уст ангела до жіночко-мироносиць при Господньому гробі. Цей радісний привіт уже сотні-сотні років живе у нашому народі впродовж цілого пасхального часу. Цим привітом ми висловлюємо великоднію радість і визнаємо нашу віру в Христове й наше воскресення.

Святу Літургію в день Пасхи служать дуже урочисто. У Євангелії того дня сказано про

Христову божественність, бо якраз Христове Воскресення є найкращим доказом Його божественності. Коли є більше священиків, то Євангеліє читають кількома мовами. Зазвичай єврейською, грецькою і латинською мовами, бо тими мовами було написано на хресті Ісуса, а також і народною мовою. Читання Євангелія різними мовами означає, що Христова наука голоситься всіма мовами та поміж усіма народами. Коли припиняють читати Євангеліє, чути дзвонення на дзвіниці, що є символом гоношення Христового благовістя всьому створінню.

Упродовж цілого Світлого тижня святі двері в іконостасі застаються увесь час відчиненими на знак того, що Христос своїм Воскресінням відчинив нам двері Божого Царства, як це співаємо в пасхальному каноні: "... Отворив Ти нам райські двері" (Шоста пісня).

У день Пасхи на святій Літургії, після заамвонної молитви, відбувається благословення артоса. Артос з грецької означає

"хліб", — і є символом хліба вічного життя — Господа нашого Ісуса Христа. На артосі видно ікону Воскресіння. Артос цілий Світлій тиждень стоїть на престолі або на тетраподі. У Світлу суботу після спеціальної молитви його роздроблюють і роздають вірним у Томину неділю.

дні Господнім і в днях П'ятдесятниці, то для однообразності у всіх єпархіях, ухвалив Собор, щоб у тому часі приносити Богові молитви стоячи" (Правило 20). Подібне рішення має також Шостий Вселенський Собор у 90 правилі.

Під час святкування Пасхи, а подекуди й упродовж цілого Світлого тижня, буває цілоденне дзвонення на знак перемоги Ісуса Христа над смертю і над адом.

<http://www.truechristianity.info/ua/>

Popcorn and a Movie Coming Soon to a Parish Near You

One of the most poignant highlights of the Basilian Centennial Banquet was *Women of Spirit*, a documentary that chronicles the Basilian Sisters' 100 years of ministry in the United States. Early in 2012, the Sisters of St. Basil the Great of the Jesus, Lover of Humanity Province, decided to take ***Women of Spirit*** on the road to parishes so that more people could become familiar with the work of the Sisters. Sisters Ann Laszok and Joann Sosler, OSBM have been visiting parishes with "**Popcorn and a Movie"**.

The documentary has been featured in parish halls in several parishes already. The "theaters" may look a little different from those most moviegoers are accustomed to, but the hot-buttered popcorn and a riveting story has been attracting lots of attention and participation. ***Women of Spirit*** has already enthralled audiences at St. Josaphat Church in Bethlehem, PA; St. John the Baptist Church in Lorain, OH; St. Michael in Tucson, AZ; and Epiphany of Our Lord in St. Petersburg, FL. By popular demand, two screenings have been scheduled at St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church in Pittsburgh, PA (March 31 and April 1), and the documentary will be playing soon in a parish hall near you.

Women of Spirit, the documentary relates the Sisters' Coming to America; Heeding the Call; Ground Breaking; Focus on Life-giving Healing Ministries; Rebirth of Ukraine; and Catechesis, Collaboration, and Church. The documentary includes archival photos and videos that underscore the influence the Sisters had on the Ukrainian Catholic Church in the United States and the world, as well as the crucial role the Sisters played in the rebirth of the Ukrainian Catholic Church in Ukraine.

We know you'll enjoy the movie and the popcorn so to schedule "Popcorn and a Movie" in your parish contact Sister Ann Laszok at srannl@aol.com or call 412-260-1607.

Календар подій

15-го квітня, 2012 р.: Річний Великодній Сніданок „Свячене” після 9:00 год Літургії в Церква Благовіщення ПДМ, 1204 Valley Road, Melrose Park, PA. За інформацією телефонуйте 215-635-1627 або email A.B.V.M@comcast.net

22-го квітня, 2012 р.: „Свячене” після 9:00 год Літургії в Катедрі, 830 N. Franklin Street, Philadelphia, PA.

Editorial and Business Office:

827 N. Franklin St.

Philadelphia, PA 19123

Tel.: (215) 627-0143

Online: www.ukrarcheparchy.us

E-MAIL: theway@ukrarcheparchy.us

Blog: www.thewayukrainian.blogspot.com

Established 1939

THE WAY Staff

Msgr. Peter Waslo, Teresa Siwak, Fr. Ihor Royik

The Way is published bi-weekly by the Apostolate, Inc.,
827 N. Franklin St., Philadelphia, PA.

Articles and photos proposed for publication should be in the Editor's office at least two weeks before requested date of publication. For advance notice of the upcoming events, kindly send one month in advance. All articles must be submitted in both English and Ukrainian languages, THE WAY will not translate proposed articles. All materials submitted to THE WAY become the property of THE WAY.